

1. Já seděl jsem sám před sklenicí piva
v lokále chladným jak sklep,
když vtom vešla dívka tak, jak už to bývá,
ten pohled mi zastavil tep,
tak seděl jsem dál a ptal jsem se sklenic
na některou z těch jejích rad,
když zjevil se ďábel a stříbrným smíchem
se smál, když dívku mi krad'.

Rec: A já řek': holčičko:

R: Nevidíš, že přišel z pekla
a v mém těle musí teď žít,
nevím, proč by ses ho lekla,
zlo umí úsměvem skrýt,
je vlídný, když ví, že jdeš ke dnu,
chce jenom vidět tvůj pád,
vždyť já ho znám, kamkoliv sednu,
je se mnou a umí jen lhát,
je to můj dvojník ze stínu blikavých svíc,
má všechno, co já si jen přál,
ten výmluvný ďábel, ten neplatí nic,
já platím a žiju s ním dál.

2. Tak dál tady sedím a se mnou jak zlý stín
je ďábel, můj dvojník a pán,
svou svatou tváří si důvěru koupí
a zmizí, když proved' svůj plán,
tak zmizel i tenkrát a nechal té dívce
jen samotu, nářek a hněv,
já varoval jsem ji před úsměvem ďábla,
proč nechtěla slyšet můj zpěv.

Rec: Řek' jsem: holčičko:

R: